

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kárpáti Miklós ügyvéd (címe) által képviselt Budaörs Város Önkormányzat Polgármesteri Hivatala (2040 Budaörs, Szabadság út 134.) I. rendű, II. rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) II. rendű felperesnek, dr. Jámbor László ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen, sajtóhelyreigazítás iránt indított perében, a Pest Megyei Bíróság 2010. július 20. napján meghozott, 16.P.24.688/2010/5. számú ítélete ellen a felperesek részéről 6. és Pf. 4., az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperest terhelő illetékfizetési kötelezettséget mellőzi, és megállapítja, hogy a le nem rótt 8.100 (nyolcezer-egyszáz) forint kereseti illetéket az alperes által szerkesztett lapot kiadó Budaörsi Polgári Egyesület illetékmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 18.000 (tizennyolcezer) forint fellebbezési illetéket. A fennmaradó 54.000 (ötvennégyezer) forint fellebbezési illetéket az I. rendű felperes, valamint az alperes által szerkesztett lapot kiadó Budaörsi Polgári Egyesület illetékmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

Ezt meghaladóan a felek a költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az I. rendű felperes polgármesteri hivatal és a II. rendű felperes polgármester keresetükben az alperes által szerkesztett évi ... számának 1. oldalán „...” című és a 3. oldalon „...” címmel folytatódó cikk valótlan közlései miatt kérték az alperes sajtó-helyreigazításra kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Egyes közlések vonatkozásában a perbeli legitimáció hiányára hivatkozott, egyébként pedig vitatta, hogy valótlan tényállításokat tett volna.

Az elsőfokú bíróság a keresetet nagyobb részben alaptalannak találta, és ítéletével arra kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett ... című lapban az „...” című cikkel azonos helyen és azonos betűszedéssel a legközelebbi számában az alábbi közleményt tegye közzé: „Helyreigazítás: Lapunk ... számának első oldalán az „...” és a 3. oldalán folytatódó „...” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a kivitelező részére szinte a teljes vállalkozói díj kifizetésre került volna, és valótlanul állítottuk, hogy a Polgármesteri Hivatal százmillió forint híján kifizette volna a teljes vállalkozói díjat. Ezzel szemben a valós tény az, hogy közel egymilliárd forint visszatartásra került.

Valótlanul állítottuk, hogy a vizsgáló bizottság ülésén a polgármester a feltett kérdésekre kizárólag írásban lett volna hajlandó válaszolni. A valóságban a bizottság ülésén a polgármester felszólalt, a felmerült kérdésekre válaszolt, egyben ragaszkodott ahhoz, hogy írásos anyagot is átadjon a bizottság elnöke részére”.

Ezt meghaladóan a kereseti kérelmet elutasította.

Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 15.750 forint perköltséget, valamint az alperest, hogy ugyancsak 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek 8.438 forint perköltséget.

A le nem rótt eljárási illetékről úgy rendelkezett, hogy abból a felperesek 9.450-9.450 forintot, az alperes pedig 8.100 forintot köteles megfizetni az adóhatóság külön felhívására.

Ítéletének indokolásában az Alkotmány vonatkozó rendelkezéseire, a sajtóról szóló 1986. II. törvény 2. §-ának (1) bekezdésére, a Ptk. 79. § (1) bekezdésére és a PK 12.-14. számú állásfoglalásaira, valamint a Pp.-nek a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó 206. § (1) bekezdésére hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság a PK 13. számú állásfoglalásból kiindulva elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a perbeli uszoda beruházással kapcsolatban fennáll-e mindkét felperes személyes érintettsége. Azt állapította meg, hogy az uszoda beruházással kapcsolatos részletek vonatkozásában mindkét felperes személyes érintettsége fennáll, azonban a keresetben megjelölt egyes tényállítások nem az I. rendű felperesre, hanem az önkormányzatra vonatkoznak. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) rendelkezései alapján kifejtette, hogy az önkormányzat és a polgármesteri hivatal két különálló jogi személy, amelyek

feladat- és hatásköre teljes mértékben elkülönül. A vállalkozói szerződéstől való elállás joga az önkormányzatot illette meg, míg a beruházás lebonyolítója, a képviselő-testület döntéseinek végrehajtója a polgármesteri hivatal volt. Emiatt érdemben nem vizsgálta azokat a sérelmeket, amelyek nem a jelen per felpereseire vonatkoztak. Nem érintették a felpereseket a szerződéstől való elállás előzményei, az esetleges ellenzéki nyomásra vonatkozó megállapítás (4. számú felperesi sérelem), valamint az, hogy az önkormányzati vizsgálóbizottságban nyilatkozó ... mögött álló politikai oldal kisebbségben van-e (6. számú felperesi sérelem). Nem vonatkozik a felperesekre az sem, hogy ellenőrizetlenül gazdálkodnak-e az adófizetők pénzével (a 3. pontbeli sérelem egy része), hiszen ez is az önkormányzat hatáskörébe tartozó kérdés.

A felperesek helyreigazítási kérelmében írt egyes sérelmekkel kapcsolatban a következőket fejtette ki.

A felperesek kifogásolták a lap főcímét, mivel az a felperesi álláspont szerint valótlan tényállítást takar. Az elsőfokú bíróság a szövegösszefüggés és a nyelvtani értelmezés alapján úgy foglalt állást, hogy ebben a tekintetben nem tényállítás történt. A mondat csupán költői kérdésnek fogható fel, mert a cikk nem kezelte tényként, hogy hűtlen kezelés valósult volna meg, míg az alcímben írt közlés, hogy a cikk megjelenésének időpontjában ... feljelentése nyomán eljárás folyt a ... Rendőr-főkapitányság előtt, az valósnak tekinthető. Ezt a kereseti kérelmet ezért nem találta alaposnak. (1. pont)

A cikknek az „elszivárgó városi közpénzek”-re, „a törvénytelen, ellenőrizetlen és megmagyarázhatatlan kifizetésekre”, valamint arra való utalásai, hogy a kifizetések műszaki ellenőri vizsgálat nélkül történtek volna, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint - tartalmukat tekintve - meghaladták a jelen sajtó-helyreigazítás kereteit. A bíróság ugyanis nincs abban a helyzetben, hogy kétséget kizáróan megállapítsa, hogy a vállalkozó részére történő kifizetések mennyiben feleltek meg a szerződéseknek és a számviteli előírásoknak (2., 3. és részben 7. pont).

A felperesek sérelmezték azt a közlést is, hogy a polgármesteri hivatal a teljes vállalkozói díjat 100 millió forint híján kifizette volna. Ebben a körben az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy e kijelentések nem valósak. A felperes igazolta a kifizetésre került és a visszatartott összegeket, ezzel szemben az alperes a cikk közlésének valóságát nem bizonyította, ezért az elsőfokú bíróság a helyreigazítást e vonatkozásban elrendelte (5. pont).

Megalapozottnak találta azt a kereseti kérelmet is az elsőfokú bíróság, amelyben a II. rendű felperes azt a valótlan közlést sérelmezte, hogy a vizsgálóbizottság ülésén kizárólag írásban lett volna hajlandó válaszolni a feltett kérdésekre. A szó szerinti jegyzőkönyv, valamint az emlékeztető alapján egyértelműen megállapítható volt a bizottsági ülés menete és az azt követő eseménysor, és - mivel az alperes a II. rendű felperest érintő tényállítását igazolni nem tudta - helyt adott ezen kereseti kérelemnek (8. pont).

Az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát a felperesre hátrányosabban, 30-70%-ban állapította meg és a perköltség, valamint a kereseti illeték megfizetéséről a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint ennek alapján rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen valamennyi peres fél fellebbezést terjesztett elő.

Az I. és II. rendű felperesek az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereseti kérelem szerinti helyreigazítás elrendelését kérték.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú ítélet a tényállást lényegében helyesen tartalmazza, azonban az abból levont ténybeli, logikai és jogi következtések több helyütt tévesek, megalapozatlanok.

A fellebbezésben a kérdőjellel szereplő címet illetően arra mutatottak rá, hogy a bizonytalan jövőbeli feltételezés is lehet helyreigazítás tárgya. Az ítélet azt sem vette figyelembe, hogy a címnek - a cikk további megszövegezésétől eltekintve - önálló hírértéke van. A sérelmezett szöveg figyelemkeltő, vastag, nagy betűkkel szerepel, alatta a II. rendű felperes nagyméretű fényképe látható olyan kísérszöveggel, hogy „soron kívül elrendelte a nyomozást az ügyészség a budaörsi sportcsarnok ügyében.” Ezeknek az elemeknek a tükrében a hűtlen kezelésre utalás nem minősíthető költői kérdésnek, mert a szöveggel való összefüggésében csak úgy értelmezhető, hogy a polgármester érintett a hűtlen kezelésben.

A felperesek a keresetőségi jog hiányát illetően azt emelték ki, hogy egyes témakörök vonatkozásában akár több alany, több érintett is lehet, ezért önmagában az a körülmény, hogy az önkormányzat nem indított helyreigazítási eljárást, nem zárja ki, hogy mások illet kezdeményezzenek. Ezzel összefüggésben a II. rendű felperes kifejtette, hogy amennyiben egy jogi személlyel vagy szervezettel összefüggésben annak vezetőjét is említik, az adott tisztségviselő jogosult fellépni a jogi személyt érintő valótlan szövegtartalom ellen. Mindezek alapján a polgármester érintettségét nehéz elvitatni az önkormányzatra utaló közlésekben, mivel ő teszi a képviselő-testületi előterjesztéseket, valamint ő tartozik jogi és politikai felelősséggel az önkormányzat munkájáért. Érvelésük szerint tehát az elsőfokú bíróság helytelenül foglalt állást úgy, hogy a szerződéstől való elállás az önkormányzat jogkörébe tartozott, ezért a felpereseknek nincs keresetőségi joguk. Nem értettek egyet a felperesek az elsőfokú ítélet indokolásának azzal a részével sem, hogy a ... mögött álló politikai oldal tekintetében sincs keresetőségi joguk, mivel a vizsgálóbizottság működése is az önkormányzat tevékenységi köréhez tartozik. A cikkben írt valótlanságot, vagyis, hogy az „ellenzék”-ként aposztrofált Fidesz-KDNP frakciónak nem ellenzékben, hanem 50%-ot meghaladó többségben volt, indokolt helyreigazítani amiatt is, mert az alperes ezt a közlést összefüggésbe hozta a II. rendű felperes személyével, s ezáltal olyan látszat keletkezett, hogy a II. rendű felperest terhelné a felelősség a vizsgálóbizottság nehézkes működéséért.

Az elsőfokú bíróság önkormányzat hatáskörébe tartozó kérdésnek tekintette az ellenőrizetlen gazdálkodásra vonatkozó utalást is, ami nem vélemény, hanem

egyértelműen tényállítás, amely valótlan tartalmú és az I. rendű felperes érintettsége a szövegösszefüggést is tekintve megállapítható, emiatt indokolt a helyreigazítás elrendelése. A megjelölt témakörökkel összefüggésben arra is rámutattak, hogy a cikk felváltva használja az önkormányzat, illetve a polgármesteri hivatal megjelölést. Az átlagolvasó értelmezése szerint az önkormányzat és a polgármesteri hivatal nem különül el egymástól, hanem a helyi ügyek irányítását ellátó egységes szervezetet képez.

Hivatkoztak arra is, hogy az „elszivárgó városi közpénzek” megfogalmazás nem tartozik bele a feljelentés tartalmával kapcsolatos közlésbe. A feljelentés kifejezetten a városépítési irodavezető és a vállalkozó esetleges felelősségét boncolgatta, a polgármesteri hivatalt és a polgármestert meg sem említette, így egyértelműen valótlan tényállításról van szó, ami megalapozza a felperesek helyreigazítás iránti kérelmét.

Változatlanul kérték a törvénytelen, ellenőrizetlen, megmagyarázhatatlan, valamint a teljesítéseket megelőző kifizetésekre vonatkozó közlések helyreigazítását is, és a fellebbezésben is sérelmezték, hogy műszaki ellenőri közreműködés nélkül kifizetés történt volna.

Rámutattak arra is, hogy a per tárgyát képező állítások valóságának bizonyítási kötelezettsége a sajtószervet terhelte, ennek hiánya a felperesek terhére nem értékelhető és a bíróság sem háríthatja el magát az állásfoglalás kötelezettségét.

Változatlanul igényt tartottak továbbá annak a valós ténynek a közlésére is, hogy a kivitelező 90%-ot meghaladó készülségi fok mellett vonult le, s ezzel szemben a vállalkozói díj 70%-ának kifizetése történt meg.

Az alperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatására és a kereset teljes elutasítására irányult.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem helytálló, miként az a két jogi következtetés sem, hogy az elsőfokú bíróság az alperest a teljes vállalkozási díj kifizetésével, illetőleg a vizsgálóbizottság ülésén történetekkel kapcsolatban helyreigazításra kötelezte.

Megítélése szerint a vizsgálóbizottság üléséről felvett jegyzőkönyv megenged olyan értelmezést, hogy a II. rendű felperes a feltett kérdésekre kizárólag írásban lett volna hajlandó válaszolni.

Belátható továbbá, hogy az eredeti szerződési kikötés szerint a 70%-os kifizetés a teljes műszaki átadás-átvétel után lehetséges. Az tehát nem valótlan, hogy szinte a teljes vállalkozói díj kifizetésre került, mert a cikk nem állította, és nem bontotta több részre, hogy a kifizetéseket milyen formában, közvetlenül vagy közvetve kell teljesíteni. Az alperesnek bizonyítéka van arra, hogy csaknem a teljes kifizetést a faktorcég teljesítette és a polgármesteri hivatalnak a faktorcég felé nem áll fenn tartozása.

Eljárásjogi szempontból megemlítette, hogy az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyezést megelőző eljárásban a mulasztás jogkövetkezményeit jogszabályellenesen alkalmazta, ami ugyan már orvoslásra került, de jogilag változatlanul aggályos.

Rámutatott arra is, hogy tanúként meg kívánta idéztetni ...t, de az elsőfokú bíróság erre nem adott lehetőséget, és az ítéletet „idő előtt” meghozta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet keresetnek helyt adó rendelkezéseinek helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta. Nem sértett jogszabályt azzal, hogy nem adott lehetőséget további bizonyításra. Az alperes ilyen indítványt nem is tett, csak határidő engedélyezését kérte bizonyítékai előterjesztésére (16.P.21.479/2010/8. számú irat), a megismételt eljárásban pedig kimentette magát és elsődlegesen a tárgyalás elhalasztását, másodlagosan annak távollétében történő megtartását kérte (3. sorszámú irat).

A Fővárosi Ítéltábla ettől függetlenül kiemeli, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás speciális jogvédelem nyújtására alkalmas, amelynek keretében a tárgyalás elhalasztására csak kivételes esetekben kerülhet sor. A Pp. 344. § (3)-(4) bekezdésében írt különleges, a soron kívüli elbírálást elősegítő szabályok és a Pp. 345. § (2) bekezdése ezért köti szigorú feltételekhez a bizonyítási eljárás lefolytatását. A hivatkozott rendelkezések alapján a tárgyalásnak a tanú kihallgatása érdekében történő elhalasztására nem is lett volna lehetőség, de ... megidézése ettől függetlenül sem lett volna indokolt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével teljes mértékben egyetértett. A fellebbezésekben vitatott kérdéseket illetően a következőkre mutat rá.

A felperesek kifogásolták az elsőfokú bíróságnak a felperesek személyes érintettségével, illetőleg a perbeli legitimáció hiányával összefüggő érvelését. A másodfokú bíróság az általánosság szintjén egyetértett azzal a hivatkozással, hogy bizonyos témakörök vonatkozásában akár több személy is jogosult helyreigazítást kérni, valamint hogy egy adott jogi személlyel vagy szervezettel összefüggésben említett vezető nincs elzárva attól, hogy a jogi személyt érintő valótlán szövegtartalom ellen tiltakozzék. Az adott ügyben mégis úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan választotta szét az önkormányzat és a polgármesteri hivatal feladat- és hatáskörét érintő kérdéseket, és erre alapítottnak a sérelmezett közlések vonatkozásában helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felpereseknek a 4., 6. pontban írtakkal kapcsolatban nincs perbeli legitimációjuk.

Az érdemi döntést tekintve a Ptk. 79. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes alappal tagadta-e meg az önként történő helyreigazítást, alá tudta-e támasztani, hogy a cikkben a felperesekre nézve nem történt valótlan tényállítás, vagy való tények hamis színben feltüntetése.

A Fővárosi Ítéltábla úgy foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság a PK 12. számú állásfoglalás II. pontja alapján a szöveg összefüggéseinek figyelembevételével megfelelően értékelte és értelmezte a cikk sérelmezett közléseit. Általánosságban rögzíthető, hogy a cikk alapvetően két témakörrel foglalkozott, egyrészt - a címmel is összefüggésben - az ügyészség által elrendelt nyomozásra utalással a büntetőfeljelentésről írt, másrészt a megszólaló képviselő nyilatkozatával, hogy a feljelentést milyen körülményekre alapozta.

A főcím vonatkozásában a felperesek helyesen emelték ki, hogy a cikk címe, amennyiben annak önálló jelentéstartalma van, önmagában is lehet helyreigazítás tárgya és a helyreigazítást nem zárja ki a bizonytalanul vagy kérdő mondat formájában megfogalmazott közlés sem. A jelen esetben azonban a hűtlen kezelésre utaló főcím mellett a következő alcím hívja fel a figyelmet a cikk elolvasására: „...”. Ennek a mondatnak mintegy folytatását képezi a 3. oldal főcíme az „...”, így az 1. és a 3. oldalon lévő két közlést egymással összefüggésben kellett értékelni.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ezek az együttes közlések az átlagolvasó fel azt a tartalmat közvetítik, hogy elrendeltek egy nyomozást és erre utal a 3. oldalon található, vastagon szedett részben lévő mondat is, miszerint „... frakcióvezető személyében ügyészségi feljelentést is tett”. A Fővárosi Ítéltáblának a budaörsi uszoda beruházásról szóló közlések miatt indult más perekből hivatalos tudomása van a feljelentés tartalmáról. A más ügyekben csatolt feljelentésből megállapíthatóan a perbeli cikk a feljelentés tényét, illetőleg annak lényegét a valóságnak megfelelően, hűen adta vissza, ezért az 1. pontban megjelölt közlések - ideértve a címet is - sajtó-helyreigazításra nem adnak alapot, figyelemmel PK 14. számú állásfoglalásban írtakra. A kérdőjeles cím a feljelentés nyomán indult eljárással összefüggésben arra utal, hogy annak eredményeként lesz majd megállapítható, hogy elkövettek-e hűtlen kezelést (1. pont).

Annak megfogalmazása azonban, hogy a kivitelező részére megtörtént szinte a teljes vállalkozói díj kifizetése (2. pont), illetve, hogy a polgármesteri hivatal 100 millió forint híján kifizette a teljes vállalkozói díjat (5. pont) viszont már túlment a feljelentéssel kapcsolatos tényközlésen. A Fővárosi Ítéltábla szerint a felperesek ezen megfogalmazások vonatkozásában helytállóan hangsúlyozták, hogy az alperes a cikkben foglaltak valóságát semmivel nem támasztotta alá, ezért a másodfokú bíróság is megalapozottnak tartotta e közlések tekintetében helyreigazítás elrendelését.

A való tények felperesek által igényelt közlésével összefüggésben a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy az elsőfokú bíróság elrendelte annak közlését, hogy közel 1 milliárd forint visszatartásra került. A Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy ez a megfogalmazás teljes mértékben indokolt volt, de - a PK 15. számú állásfoglalás alapján - a valótlan tényközlés megértéséhez többletközlésre nem volt szükség, így

a készütségi fok és ehhez képest a kifizetett díj százalékos mértékének közlése nem volt indokolt.

Helytállóan döntött az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes nyilatkozattételi szándékát érintő sérelmes közlés tekintetében is, mert a csatolt okiratok nem támasztották alá az alperesnek azt a közlését, hogy a polgármester kizárólag írásban volt hajlandó választ adni a hozzá intézett kérdésekre. A jegyzőkönyvből nem olvasható ki az alperes által hivatkozott értelmezés. A helyreigazítási kérelemmel szemben az alperesnek azt kellett volna bizonyítani, hogy a polgármester kifejezetten elzárkózott a szóbeli közlés elől, azonban ennek bizonyítása nem történt meg (8. pont).

Azokat a felperesi sérelmeket, hogy a városi közpénzek „elszivárognak” (2. pont), valamint, hogy „megmagyarázhatatlan módon” történt pénzek kifizetése, továbbá hogy „ellenőrizetlen” kifizetések történtek (3. és 7. pont) a másodfokú bíróság véleményeknek, értéktételeknek tekintette, amelyek a PK 12. számú állásfoglalás III. pontja értelmében sajtó-helyreigazítás keretében nem kifogásolhatók.

A Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy a felperesek „törvénytelen” kifizetésekkel kapcsolatban is helyreigazítást kértek. Ilyen megszövegezés azonban a sérelmezett perbeli újságcikkben nem volt.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak mind a helyreigazítás elrendelésére, mind az ezt meghaladó, a kereset elutasítására irányuló döntésével egyetértett.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a 8.100 forint kereseti illeték viselésére az alperest kötelezte. Az alperes, mint a lap szerkesztője, önálló jogi személyiséggel nem rendelkezik, perelhetősége csak a helyreigazítás tekintetében áll fenn, kötelezettsége is erre korlátozódik. Ezért helyette a lapot kiadó, jogi személyiséggel rendelkező szervezetet kell a perköltség fizetésére kötelezni akkor is, hogyha a perben nem vett részt.

Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta, míg ezt meghaladóan, a per főtárgya vonatkozásában az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező II. rendű felperest 18.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte, míg a fennmaradó fellebbezési illetékről úgy rendelkezett, hogy azt az I. rendű felperes és a lapot kiadó egyesület illetékmentessége folytán az állam viseli. [6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. §-a.], és megállapította, hogy a felek az ezt meghaladó költségeiket maguk viselik [Pp. 239. §, 81. § (1) bekezdés].

Budapest, 2011. január 11.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő